

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATUS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorum

VD16 B 5530

1. Conclusio. Malefici, Magi, diuinatores, vel quicumque alij, pactum cum Dæmonibus habentes, nullavera possunt facere miracula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

aut Ecclesiæ præest vnus Angelus bonus, licet
singuli suos habeant tutelares: Sic etiam vnus
Dæmon præsidet alicui congregationi malefi-
corum & Martinetorum. Hinc qui de naturis,
differentijs, officijs & præsentia Dæmonum
scribunt, tradunt Dæmonem nomine Bathyn
ducem magnum & fortem cursu velocissimo
homines transferre de regione in regionem,
cui subsunt triginta legiones. Idem opus tri-
buunt alteri Principi, cui nomen Gaap, vel
Tap, cuius imperio etiam multæ legiones in
obsequio sunt. Sed Dæmonum nomina & di-
stincta officia, & numerum subiectorum ne-
mo scire potest, nisi ab ipsis didicerit, secundū
doctrinam Augustini, li. 21. de Ciuit. Dei, cap.
6. Neq; enim, inquit, potuit, nisi primū ipsis
docentibus, disci, quid quisq; eorum appetat,
quid exhorreat, quo inuiteretur numine, vel
cogatur.

Hæc de Præludijs. Nunc prior quæ-
stionis pars per Conclusiones resol-
uitur.

I. Conclusio. *Malefici, Magi, di-* Magi, Ma-
uinatores, vel quicumque alij, pactum cum lefici, nulla
Demonibus habentes, nullaverapossunt fa- vera fecerit
cere miracula. miracula,
sed tantum
mirabilia

N

PRO-

PROBATVR Conclusio, quia facere miracula vera, est argumentum diuinitatis, & arguit infinitam potentiam: ergò solum competit Deo, iuxta illud Psalmi. Qui facit mirabilia magna solus. Deinde, facere miracula, excedit ordinem totius naturæ creatæ, ergò non est in potestate Dæmonis. Hanc Conclusionem probant S. Thom. 1. part. q. 110. art. 4. & q. 114. art. 4. Alexan. Halen. 2. part. q. 45. S. Bonauent. & alij Doctores in 2. sent. d. 7. & habetur in 26. q. 5. cap. Nec mirum, ex August.

Dictum in Conclusiõne, (vera miracula) Quia Dæmones etiam possunt facere mirabilia, quæ homines mirantur, quia eorùm facultatem & cognitionem superant. Sic Magi Pharaonis veros serpentes & ranas fecerunt per virtutem Dæmonis, vt attestatur August. lib. 20. de Ciuit. cap. 28. non tamen rationem veri miraculi attigerunt, cùm fecerint per applicationem actiuorum naturalium ad talem effectum. Ad maiorem Conclusionis lucem aduertendum ex doctrina S. Thomæ 1. part. q. 110. artic. 4. ad 2. quod miracula simpliciter loquendo, dicuntur, quando aliqua fiunt præter ordinem totius naturæ creatæ. Et quia non omnis virtus naturæ creatæ, est nobis nota, ideò cùm fit aliquid præter ordinem naturæ creatæ nobis non notæ per virtutem creatam nobis ignotam, est miraculum quo ad nos: Quia eius causam non cognoscimus, licet

licet sit sub ordine naturæ creatæ & limitatæ:
 Sic quando Dæmones aliquid faciunt sua
 virtute naturali, quæ maxima in ipsis est, &
 maior, quàm ut à nobis comprehendatur, mi-
 raculum nō est simpliciter, sed quoad nos. Ig-
 nari sepè multa admirantur, cum causam non
 cognoscant, quæ docti causarum concursum
 & coniunctionem perspicientes pro commu-
 nibus habent. Ex hac radice nota est illa distin-
 ctio Magiæ, qua diuiditur in eam, quæ fit mi-
 nisterio substantiæ separatæ, quâ omnes Chri-
 stiani semper damnarunt, & in aliam natura-
 lem, quæ quædam pars est Philosophiæ natura-
 lis abditæ & secretioris, docens res summa ad-
 miratione dignas efficere ex applicatione mu-
 tua agentium & patientium naturalium. Hanc
 distinctionem amplectuntur D. Hieron. in
 ca. 2. Danielis super illis verbis. Præcipit rex ut
 conuocarentur Harioli & magi & malefici,
 &c. Iustin. Martyr in lib. qq. à gentibus propo-
 sitarum q. 24. & 26. Victoria in Relectione de
 arte Magica, num. 7. & alij alibi. Quæ ratione
 nomen Magiæ absolutè non significat artem
 illam magicam, quæ Dæmonum auxilio &
 scientia utitur: sed artem & facultatem facien-
 di opera occulta & mirabilia, non solùm ex-
 tra solitam rerum cursum, sed supra homi-
 num communem opinionem & captum. In-
 sunt enim rebus naturalibus mirabiles virtu-
 tes, quas non omnes homines, sed ijtātum qui
 N. 2 longo

longo tempore, & mira experientia abditas rerum causas perscrutati sunt, cognoscunt. Huius Philosophiæ secretioris Chaldæi; fuerunt studiosissimi, cuius terminis cum non essent contenti, sed ex curiositate plus cepissent sapere, quam oportet, spirituum in inspiratione tracti, inciderunt cum primis in damnatas artes Magicas. Quare cum Francisco Victoria sic rectè Magia poterit definiri, quod sit effectrix & operatrix multorum operum & effectuum quorum ratio compræhendi & intelligi mente non potest. Quod sic intelligendum, non quod eorum ratio simpliciter non possit intelligi, sed quod, nisi ab illis, qui summam nauârunt operam in rimandis secretioribus rerum causis, & si hæc Philosophiæ pars, more aliarum vulgaris fieret in scholis, & communis multis redderetur, nomen Magiæ amitteret, & Physiçæ, naturaliq; scientiæ ascriberetur. Huiusmodi naturalia exempla ponit Augustinus lib. 21. de Ciuit. cap. 4. Salamandra in ignibus uiuit. Quidam Siciliæ montes semper flammis æstuant, non tamen consumuntur, sed integri perseverant. Et de magnete refert, quod quando iuxta eum ponitur adamas, non rapit ferrum, & si iam rapuerit, & ei appropinquauerit, mox remittit. Sic nauæ mare nauigantes in Indiam, referunt, maritimas cautes magneticas in quibusdam locis esse, quæ medio cursu nauigia, si quid in eis ferri sit, vel clauus vnus, sistant,

fistant, detineant, & attrahant. Quare qui illac
 sunt præternavigaturi, postes nauium ligneis
 clauis compingunt. In cap. 5. alia exempla re-
 fert. Apud Garamantes fons fertur esse tam
 frigidus diebus, vt non bibatur, tam feruidus
 noctibus, vt non tangatur: Et in Epiro est alius
 fons, in quo faces, vt in cæteris, extinguuntur,
 sed non vt in cæteris accenduntur extinctæ. In
 Perside lapis nomine Solenites gignitur, cuius
 interior candor cum luna crescit, atq; deficit.
 Alia plura rerum naturalium exempla ponit
 S. Augustinus, quæ Ludouicus Viues ex alijs
 naturæ inuestigatoribus Plinio, Lucretio, He-
 rodoto, Mela, Solino, & similibus illustrat.
 Multa similia exempla naturalis Magiæ ponit
 Guilhelmus Parisiens. in 2. parte 2. principalis
 de Vniuerso, cap. 21. vtpote, quod lapis Iaspis
 fuget serpentes. Quare aquilæ ponunt illum in
 nidis suis, vt per ipsum terreant, & abigant ser-
 pètes. Lapis Gagates nominatus, virginitatem
 perditam prodit. Vnde redactus in puluerem
 in potu sumi non potest à muliere corrupta.
 Hoc experimento in maiori Britannia proba-
 re consueuerunt, qui pueri, quæuè puellæ vir-
 gines essent. Arboris, quæ agnus castus dicitur,
 famosissima virtus est ad conseruandam casti-
 tatem, vnde & nomen accepisse videtur. De
 lapide Elyroïda naturales scripserunt, ipsum
 posse contra colorem, cuius operationem ita
 impedit, vt gestantem illum videri non sinat:

de his latius Guilhelm. Aristoteles in lib. de
mirabilibus quoq; attestatur in monte Egero
herbam Charisiam reperiri, quam si mulier
portauerit, homines ad amorem pelliciet.

*Tripliciter
malefici
demonis
ope mira-
bilia fa-
ciunt.*

Dæmon autem tam mirabile effectus cum
Magis vel maleficis triplici potissimum mo-
do operatur.

1. Vel effectus per naturam, aut artem factos
aliunde trahendo, ita vt hominibus videan-
tur in præsentia mirabiliter effecti.

2. Vel de nouo occultè faciendo, per appli-
cationem caussarum naturalium actiua passi-
uis coniungendo, & accelerando actiones,
quantum natura patitur, & suæ potestatis sub-
tilitas valet.

3. Vel secundum apparentiam tantum, de-
ludendo sensus per præstigia & illusiones phar-
taimatum. Si enim ipse Sathan potest apparere
in corpore assumpto: quare non potest for-
mas aliarum rerum effingere, & sensibus ho-
minum obijcere?

2. Conclusio. *Magi vel malefici non
possunt transmutare materiam ex vna for-
ma in aliam: vel clarius, Malefici non pos-
sunt immediatè virtute Dæmonis, in rebus
naturalibus siue corporalibus aliquam im-
primere formam naturalem,*

Hæc